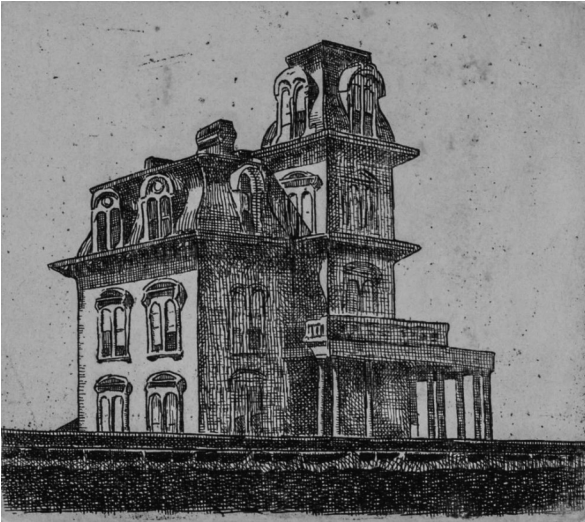

EDWARD HOPPER ÉS A „HÁZ A SÍNEK MELLETT”*

Idekinn, délidőben e zavarba ejtő
Háznak olyan az ábrázata, mint akit
Csendre intettek, víz alá nyomtak,
Megbámulnak, várankoztatnak.

Ez a ház szégyelli magát, szégyelli
Elképesztő, manzárdos tetőzetét
És álgótikus verandáját, szégyelli
Langalétaságát, szögletes vállait.

De a festő az állványnál nem irgalmaz.
Kegyetlen, mint a napfény, úgy véli,
A ház valami szörnyűséget tehetett
Az emberekkel, akik egykor itt éltek,

Mert most oly reménytelenül üres.
Valami szörnyűséget tehetett
Az éggel, mert az égbolt is
Teljesen üres, kifejezéstelen.

Sehol egy fa, vagy egy bokor –
A föld ellen is elkövethetett valamit,
Csupán egy messze vezető
Sínpár borítja. Vonat nem jár erre.

Az idegen most naponta visszatér ide.
Addig, hogy a ház kezdi gyanítani,
A férfi is elhagyatott. Elhagyatott,
Sőt megszégyenült. A ház nemsokára

Nyíltan megbámulja a férfit. És az üres,
Fehér vászon apránként olyan valaki
Ábrázatát ölti, aki kényszeredett, olyan
Valakiét, akit víz alá nyomtak.

Aztán egy nap a férfi egyszerűen eltűnik.
Utolsó mozgó délutáni árnyként
Átlép a síneken, és keresztülmegy
A sötétedő, hatalmas földeken.

Más épületeket fog festeni, elhagyatott
Lakóházakat, homályos bisztróablakokat,
Kopott feliratú, külvárosi üzletportálokat.
Mind ugyanazt mutatja majd: a teljesen

Lemeztelenedett látványát valakinek,
Akit megbámulnak, egy zavarba ejtő
Amerikainak, aki hamarosan ismét
Magára marad, és már nem bírja tovább.

(Fordította: Szilágyi Mihály)

*E festmény ihletésére építtette meg Alfred Hitchcock *Psycho* c. filmjének elhíresült díszletházát.